

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2917/2022
07.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужене Општина Рашка, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 775/21 од 21.12.2021. године, у седници већа од 07.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 775/21 од 21.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 216/19 од 02.03.2021. године обавезана је тужена да тужилци исплати на име накнаде материјалне штете износ од по 345.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.10.2018. године, као и да јој накнади трошкове поступка у износу од 164.000,00 динара. Одбијен је захтев за камату на досуђени износ за период од 15.12.2016 године до 25.10.2018. године.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 775/21 од 21.12.2021. године преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев и обавезана је тужилца да туженој на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 85.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију у смислу чл. 403. ст. 2. тач. 2. ЗПП, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 15.12.2016. године, а побијана другостепена пресуда донета је 21.12.2021. године. Тужилца је ревизију изјавила дана 31.01.2022. године. Вредност предмета спора износи 345.000,00 динара, што је противвредност од 2.801,68 евра (1 евро на дан подношења тужбе 123,14 динара).

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Без обзира на то што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. ставу 2. тачки 2. ЗПП, ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић